Dilluns 10 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,1-12): En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, i havent-se assegut, se li acostaren els seus deixebles; i obrint la seva boca, els ensenyava, dient: «Benaurats els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaurats els qui ploren, perquè ells seran consolats. Benaurats els mansuets, perquè ells posseiran la terra. Benaurats els qui tenen fam i set de la justícia, perquè ells seran saciats. Benaurats els misericordiosos, perquè ells aconseguiran misericòrdia. Benaurats els nets de cor, perquè ells veuran Déu. Benaurats els pacificadors, perquè seran anomenats fills de Déu. Benaurats els qui sofreixen persecució per causa de la justícia, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaurats vosaltres quan us maleiran i us perseguiran, i amb mentida diran tota mena de mal contra vosaltres per causa meva. Alegreu-vos-en i exulteu, perquè la vostra recompensa serà gran en els cels; perquè així van ser perseguits els profetes que us han precedit».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Benaurats els pobres en l'esperit»

Mn. Àngel CALDAS i Bosch
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, amb la proclamació de les Benaurances, Jesús ens fa notar que sovint som uns desmemoriats i actuem com els nens, ja que el joc ens fa perdre el record. Jesús temia que la munió de les seves "bones notícies" —és a dir, de les seves paraules, els seus gestos i els seus silencis— es diluís enmig dels nostres pecats i preocupacions. ¿Recordeu, en la paràbola del sembrador, la imatge del gra de blat ofegat per les espines? Per això sant Mateu enfila les Benaurances com uns principis fonamentals, perquè no les oblidem mai més. Són un compendi de la Nova Llei presentada per Jesús, com uns punts bàsics que ens ajuden a viure cristianament.

Les Benaurances estan destinades a tothom. El Mestre no ensenya només els deixebles que l'envolten, ni exclou cap classe de persones, sinó que presenta un missatge universal. Ara bé, puntualitza quines disposicions ens cal tenir i la conducta moral que ens demana. Si bé la salvació definitiva no es dóna en aquest món, sinó en l'altre, ara ja, mentre vivim a la terra, ens cal canviar de mentalitat i la valoració que fem de les coses. Cal que ens acostumem a veure el rostre del Crist que plora en els qui ploren, en els

qui volen viure despresos de nom i de fets, en els mansuets de cor, en els qui fomenten ànsies de ser sants, en els qui han pres una “determinada determinació”, com deia santa Teresa de Jesús, per tal de ser sembradors de pau i alegria.

Les Benaurances són el perfum del Senyor participat en la història humana. També en la teva i en la meva. Els dos últims versets incorporen la presència de la Creu, ja que inviten a l'alegria quan les coses van humanament maldades per causa d'Ell i de l'Evangeli. I és que, quan la coherència de la vida cristiana sigui assaonada, aleshores, fàcilment vindrà la persecució de mil maneres distintes, enmig de dificultats i contrarietats inesperades. El text de sant Mateu és rotund: aleshores «alegreu-vos-en i exulteu, perquè la vostra recompensa serà gran en els cels» (Mt 5,12).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu és vist pels qui poden veure’l; perquè tenen oberts els ulls de l’esperit. No hi ha ningú que no tingui ulls, però alguns homes els tenen entelats, i no poden veure la llum del sol» (Sant Teòfil d’Antioquia)

- «Cadascuna de les Benaurances neix de la mirada de Jesús adreçada als seus deixebles. Descriuen la seva situació fàctica: són pobres, estan afamats, ploren, són odiats i perseguits... Malgrat la situació concreta d’amenaça, aquesta esdevé en promesa quan se la mira amb la llum provident que ve del Pare» (Benet XVI)

- «Les benaurances dibuixen el rostre de Jesucrist i descriuen la seva caritat; expressen la vocació dels fidels associats a la glòria de la passió i de la Resurrecció; il·luminen les accions i les actituds característiques de la vida cristiana; són les promeses paradoxals que sostenen l’esperança enmig de les tribulacions (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 1.717)